

foc i lloc

Resiliència nacional

Gràcies a la nostra resiliència podrem sobreviure en un món convuls

DELFI **ROCA**



La resiliència psicològica és la capacitat que té una persona per resistir i superar agressions continuades. De la resiliència política no he pogut trobar cap definició específica, però sí de la resiliència aplicada a la política. Es tractaria, en poques paraules, d'evolucionar constantment en un entorn d'adversitat. Això implica un canvi constant, entès com un procés en què el polític és capaç de reconvertir-se o de reconvertir un escenari polític en un altre de diferent, més favorable. De la mateixa manera que el Valira és sempre un riu nou perquè l'aigua es renova constantment, la resiliència en política seria com anar en bicicleta: per mantindre l'equilibri no et pots permetre parar. Potser a això es referia Octavio Paz quan va escriure que "les persones més perilloses són aquelles en les venes de les quals s'ha injectat el verí de la por... de la por de canviar". Sortosament, a SDP hi ha persones de gran experiència, que en saben un munt de resiliència en política, que volen i accepten que les coses canviïn. Són persones que han estat a l'aguait de les necessitats de la població en funció de les variables que han anat afectant la història

recent d'Andorra. Sempre procurant el bé comú, quan han gaudit de plena confiança ciutadana. I quan no, també. Per això crec fermament que són aquestes persones les més convenients per liderar la nova Andorra, ja que hauran de fer les reformes necessàries per augmentar la resiliència nacional, i així adaptar-nos millor per superar les situacions adverses que ens vénen a sobre a causa d'un entorn canviant. Nous reptes s'acosten, alguns de nova planta, i la majoria estaran fora del nostre àmbit d'influència. Ara bé, per la seva pròpia naturalesa, aquests processos evolutius comporten un alt risc per a les organitzacions ciutadanes, polítiques i no polítiques. És quelcom normal i fins i tot beneficiós per a la societat. Tot nou procés que tregui una organització ciutadana de la seva zona de confort s'ha d'encarar com un nou repte, com una nova oportunitat per aprofitar, deixant anar llast i renovant les energies en pro del bé comú. Benvinguts, doncs, a la resiliència en política, que ens ha de portar cap a la millora de la resiliència nacional, per poder avançar amb seguretat en un món cada cop més convuls.